ORIGINAL ARTICLE · US MIDTERMS 2026 · REPUBLICAN PARTY

The 2026 US Midterm Elections

The Transformation of the Republican Party and Trump's Influence

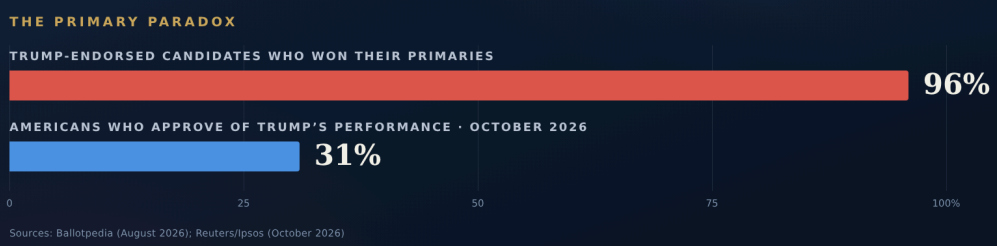

Sources: Ballotpedia (August 2026); Reuters/Ipsos (October 2026)

STRATEGIC DISCOURSE
Student Diplomacy Center

Islam Rahimov

AZƏRBAYCAN DİLİNDƏ · ENGLISH · НА РУССКОМ

AZ **ABŞ-da 2026-cı il aralıq seçkiləri: Respublikaçılar Partiyasında transformasiya və Trampın təsiri** 2

İslam Rəhimov

EN **The 2026 US Midterm Elections: The Transformation of the Republican Party and Trump's Influence** 12

Islam Rahimov

RU **Промежуточные выборы 2026 года в США: трансформация Республиканской партии и влияние Трампа** 22

Ислам Рагимов

ORİJİNAL MƏQALƏ · AZƏRBAYCAN DİLİNDƏ

ABŞ-da 2026-cı il aralıq seçkiləri: Respublikaçılar Partiyasında transformasiya və Trampın təsiri

Müəllif: İslam Rəhimov

Xülasə

3 noyabr 2026-cı ildə ABŞ Konqresinə keçiriləcək aralıq seçkilər Respublikaçılar Partiyasının daxili transformasiyasını və Prezident Donald Trampın partiya üzərində siyasi təsirinin sərhədlərini qiymətləndirmək baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Bill Cassidy və John Cornyn kimi senatorların, eləcə də Nümayəndələr Palatasının üzvü Thomas Massie-nin partiyadaxili ilkin seçkilərdə məğlub olması Trampın namizəd seçimi prosesinə təsirini nümayiş etdirir. Xüsusilə, Bill Cassidy 2026-cı ilin mayında keçirilən ilkin seçkilərdə üçüncü yeri tutaraq ikinci tura yüksələ bilmədi. Ümumilikdə Trampın bu seçki dövründə dəstəklədiyi 313 namizədin 96 faizi ilkin seçkilərdə qalib gəlib. Eyni zamanda, 2026-cı ilin oktyabrında prezidentin reytinqi 31 faizə enib, rəqabətli seçki dairələrində iştirak edən respublikaçı namizədlərin təxminən üçdə ikisi isə Trampın müəyyən siyasətlərindən məsafələnir və bu, partiyanın qarşılaşdığı siyasi dilemmanı üzə çıxarır. Bu ziddiyyət “praymeriz paradoksu” kimi təhlil olunur: sədaqət testi partiya daxilində intizamı gücləndirdikcə, partiyanın daha geniş seçici auditoriyası qarşısındakı riskləri də artır. Məqalədə Respublikaçılar Partiyasında namizəd seçimi meyarlarının dəyişməsi, Trampın siyasi strategiyası və bu tendensiyanın Konqresdə qüvvələr nisbətinə mümkün təsirləri təhlil olunur.

Açar sözlər: *aralıq seçkilər, Respublikaçılar Partiyası, Donald Tramp, ilkin seçkilər, ABŞ Konqresi, partiya intizamı*

Giriş: 2026-cı il aralıq seçkilərinin siyasi əhəmiyyəti

3 noyabr 2026-cı ildə ABŞ-da keçiriləcək aralıq seçkilərdə Nümayəndələr Palatasının bütün 435 səsvermə hüquqlu üzvü və Senatın 35 üzvü seçiləcək. Senatda 33 müntəzəm seçki ilə yanaşı, Florida və Ohayo ştatlarında iki xüsusi seçki də keçiriləcək. Respublikaçılar 22, demokratlar isə 13 yeri müdafiə edirlər. Seçkilər ərəfəsində respublikaçılar Senatda 53–47 üstünlüyə malikdirlər; bu bölgüyə demokratlarla birlikdə fəaliyyət göstərən iki müstəqil senator da daxildir. Bərabər səs bölgüsündə həlledici səs respublikaçı vitse-prezidentə məxsus olduğundan, demokratlara çoxluq üçün xalis dörd yer qazanmaq lazımdır. Nümayəndələr Palatasında isə respublikaçıların üstünlüyü daha məhduddur: mövcud bölgüdə respublikaçılar bir müstəqil üzvün dəstəyini nəzərə almaqla 219, demokratlar 214 yerə malikdirlər, iki yer isə boşdur [1].

ABŞ-da aralıq seçkilər prezident seçkilərindən iki il sonra keçirildiyinə görə, adətən, mövcud administrasiyanın siyasətinə ictimai münasibətin mühüm göstəricisi hesab olunur. 1946-cı ildən bəri keçirilən 20 aralıq seçkidən yalnız ikisində – 1998 və 2002-ci illərdə – prezidentin partiyası Nümayəndələr Palatasında yer qazanıb, orta itki isə təxminən 26 yer təşkil edib [2]. Bu seçkilər prezidentin partiyasının Konqresdəki mövqelərini qoruyub saxlamaq imkanlarını, müxalifətin isə qanunvericilik prosesinə təsir göstərmək potensialını müəyyənləşdirir. Bununla belə, aralıq seçkilərin nəticələri yalnız prezidentin populyarlığı ilə izah edilə bilməz. İqtisadi vəziyyət, yaşayış xərcləri, seçici fəallığı, yerli problemlər və namizədlərin şəxsi nüfuzu da seçicilərin qərarlarına təsir göstərir.

2026-cı il seçkilərini fərqləndirən əsas məqamlardan biri Respublikaçılar Partiyası daxilində Donald Trampın siyasi təsiri ətrafında gedən mübarizədir. Trampın rəhbərliyi ilə güclənən MAGA hərəkatı — “Make America Great Again” — sərt miqrasiya siyasəti, milli suverenliyin vurğulanması, iqtisadi proteksionizm və ABŞ-ın xarici siyasətində milli maraqların ön plana çəkilməsi kimi istiqamətlərlə əlaqələndirilir. MAGA yalnız seçki şüarı deyil, həm də Respublikaçılar Partiyasının namizəd seçiminə və siyasi gündəliyinə təsir göstərən siyasi hərəkatdır. Bununla belə, onun tərəfdarlarının bütün məsələlərdə eyni mövqedə dayandığını düşünmək düzgün olmazdı.

2026-cı ilin ilkin seçkiləri göstərdi ki, Respublikaçılar Partiyasında namizədlərin siyasi təcrübəsi və ənənəvi konservativ mövqeləri ilə yanaşı, Trampın dəstəyinə malik olmaları da əhəmiyyətli amildir. Lakin prezidentin dəstəyinin bütün yarışlarda eyni nəticəni vermədiyini və hər bir namizədin uğurunun fərqli siyasi şəraitdən asılı olduğunu nəzərə almaq lazımdır.

Məqalənin əsas məqsədi Trampın Respublikaçılar Partiyasında namizəd seçiminə təsirini konkret seçki nümunələri əsasında araşdırmaq və bu təsirin noyabr seçkilərində partiyanın mövqelərinə yarada biləcəyi imkanları və riskləri qiymətləndirməkdir.

1. Nəzəri çərçivə: Respublikaçılar Partiyasında namizəd seçiminin dəyişən meyarları

Amerika siyasət elmində uzun müddət üstünlük təşkil edən yanaşmaya görə, namizəd seçimində həlledici rolu partiya elitaları oynayır. Cohen, Karol, Noel və Zaller-in “The Party Decides” əsərində göstərildiyi kimi, partiya rəhbərləri, donorlar və fəallar ilkin seçkilərdən əvvəl öz aralarında razılaşaraq seçicilərə “məqbul” namizədləri təqdim edirlər [3]. Levitsky və Ziblatt bu funksiyanı partiyaların “qapı gözətçisi” (gatekeeper) rolu adlandırırlar: partiya ekstremist və ya sistemə qarşı çıxan namizədləri hakimiyyətə yaxın buraxmamaqla demokratik institutları qoruyur [4].

Tramp dövrü bu modeli tərsinə çevirib. Bu gün respublikaçı namizədin taleyini partiya elitasının razılaşması deyil, liderin şəxsi dəstəyi müəyyənləşdirir. Robert Boatright-ın tədqiqatında “praymeriz təhdidi”, yəni partiya xəttindən kənara çıxan qanunvericiyə qarşı ilkin seçkilərdə rəqib çıxarılması, ideoloji qütbləşmənin aləti kimi təsvir olunur [5]. 2026-cı ildə isə bu alət ideologiyaya deyil, birbaşa liderə sədaqətə xidmət edir. Qapı gözətçisi yox olmayıb, sadəcə dəyişib: əvvəllər bu rolu kollektiv partiya rəhbərliyi oynayırdısa, indi onu bir şəxs icra edir.

Bu çərçivədən iki gözlənti irəli gəlir. Birincisi, ilkin seçkilərdə liderə qarşı çıxan respublikaçılar, hətta güclü yerli mövqelərə malik olsalar belə, məğlubiyyət riski ilə üzləşməlidirlər. İkincisi, sədaqət əsasında seçilmiş namizədlər ümumi seçkidə daha geniş elektoratı cəlb etməkdə çətinlik çəkməlidirlər. Növbəti bölmələr bu iki gözləntini ardıcıl şəkildə yoxlayır.

Beləliklə, Respublikaçılar Partiyasındakı transformasiyanı ənənəvi konservatizmin tamamilə aradan qalxması kimi deyil, ideoloji mövqelər, seçki qabiliyyəti və prezidentə siyasi sədaqət arasında yeni tarazlıq uğrunda mübarizə kimi qiymətləndirmək daha məqsədəuyğundur.

2. Donald Trampın 2026-cı il seçki strategiyası

Respublikaçılar Partiyasında siyasi sədaqətin artan əhəmiyyətini göstərən nümunələrdən biri Luiziana ştatında senator Bill Cassidy-nin ilkin seçkilərdə üçüncü yeri tutaraq ikinci tura yüksələ bilməməsidir. Cassidy 2021-ci ildə Donald Trampın ikinci impiçmenti üzrə onun təqsirli bilinməsinə səs verən yeddi

respublikaçı senatordan biri idi [6]. Bu qərar sonrakı illərdə onun Tramp və MAGA hərəkatının tərəfdarları ilə münasibətlərinə təsir göstərdi.

Tramp Cassidy-ni açıq şəkildə tənqid edir və onun rəqibi, Nümayəndələr Palatasının üzvü Julia Letlow-u dəstəkləyirdi. 2026-cı il mayın 16-da keçirilən ilkin seçkilərdə Letlow 45,2 faiz, ştatın xəzinədarı John Fleming 28,3 faiz, Cassidy isə təxminən 24 faiz səs topladı. Cassidy üçüncü yeri tutduğundan ikinci tura yüksələ bilmədi. İkinci tur iyunun 27-də Letlow və Fleming arasında keçirildi və Letlow Fleming üzərində qələbə qazanaraq Respublikaçılar Partiyasının Senat namizədi oldu [6; 7].

Cassidy-nin ilkin seçkilərdə ikinci tura yüksələ bilməməsindən sonra Tramp Truth Social platformasında onun siyasi sədaqətini tənqid edən və siyasi karyerasının başa çatdığını bildirən sərt açıqlama yaymışdı. Bu açıqlama Trampın Cassidy-yə münasibətini və partiyadaxili rəqabətdə siyasi sədaqət amilinə verdiyi əhəmiyyəti nümayiş etdirirdi [6].

Cassidy-nin ilkin seçkilərdəki uğursuzluğu Trampın siyasi dəstəyinin ilkin seçkilərdəki əhəmiyyətini göstərsə də, nəticəni yalnız şəxsi qarşıdurma ilə izah etmək olmaz. Namizədlərin kampaniyaları, yerli seçicilərin üstünlükləri, Cassidy-nin Trampın siyasi kursuna münasibəti və Luizianadakı partiyadaxili rəqabət də bu prosesin tərkib hissələri idi.

Bu hadisə partiyada daha geniş transformasiyanı əks etdirir. Ənənəvi konservativ prioritetlər — vergilərin azaldılması, miqrasiya siyasətinin sərtləşdirilməsi, federal hökumətin səlahiyyətlərinin məhdudlaşdırılması və milli təhlükəsizlik — öz əhəmiyyətini qoruyur. Lakin namizədlərin Trampın siyasi gündəliyinə münasibəti də seçki kampaniyalarında mühüm meyara çevrilib.

Bu dəyişiklik partiyanın institusional rəhbərliyi ilə Trampa daha sıx bağlı siyasi qüvvələr arasında müəyyən gərginlik yaradır. Donald Trampın 2026-cı il seçki strategiyasının əsas istiqamətlərindən biri onun siyasi xəttinə yaxın namizədləri dəstəkləmək və açıq fikir ayrılığına girdiyi respublikaçılara qarşı alternativ namizədlərin irəli çıxmasına şərait yaratmaqdır. Prezidentin dəstəyi namizədlərə ictimai diqqəti cəlb etmək, seçici bazasını səfərbər etmək və kampaniya mesajlarını gücləndirmək imkanı verir. Bununla belə, belə dəstəyin təsiri hər bir seçki dairəsində eyni olmur.

Texas ştatında senator John Cornyn ilə baş prokuror Ken Paxton arasında keçirilən yarış bu strategiyanın mühüm nümunəsidir. Senatda uzun müddət fəaliyyət göstərmiş Cornyn partiyanın institusional qanadının dəstəyinə malik idi. Senatda respublikaçı çoxluğun lideri John Thune da onun namizədliyini dəstəkləyirdi. Tramp isə Paxton-un tərəfində çıxış etdi [8; 9].

Mayın 26-da keçirilən ikinci turda Paxton Respublikaçılar Partiyasının Senat namizədliyini qazandı. Onun qələbəsi Texas Respublikaçıları daxilində ənənəvi siyasi rəhbərliklə Trampa daha sıx bağlı qüvvələr arasındakı rəqabətin nəticəsi kimi qiymətləndirilə bilər [8].

Cornyn-in məğlubiyyəti uzunmüddətli siyasi təcrübənin və maliyyə üstünlüyünün belə ilkin seçkilərdə qələbəyə zəmanət vermədiyini göstərdi. Bununla belə, Paxton-un ilkin seçkidə qələbəsi onun noyabrda demokrat rəqibi James Talarico qarşısında mütləq üstünlüyə malik olması demək deyil. Paxton-un siyasi və hüquqi mübahisələrlə bağlı keçmişi ümumi seçki kampaniyasında rəqibləri üçün müzakirə mövzusu yarada bilər [9]. Buna görə də ilkin seçkidə qələbə ilə ümumi seçkidə qalib gəlmək imkanlarını bir-birindən ayırmaq vacibdir.

Trampın strategiyası yalnız əvvəlki senatorların rəqiblərini dəstəkləməkdən ibarət deyil. O, həmçinin partiyanın gələcək tərkibində öz siyasi xəttinə yaxın şəxslərin yer almasına çalışır. Bununla belə, Trampın dəstəklədiyi bütün namizədləri yalnız onun şəxsi tərəfdarları kimi təsnif etmək də düzgün olmazdı.

Namizədlərin öz siyasi mövqeləri, yerli elektoratla münasibətləri və partiya daxilindəki əvvəlki mövqeləri fərqlənir. Trampın dəstəyi siyasi üstünlük yarada bilər, lakin namizədin özünün seçicilər qarşısında inandırıcı mövqeyə malik olması da əhəmiyyətini qoruyur.

Bu strategiyanın miqyasını rəqəmlər də təsdiqləyir. Ballotpedia-nın avqust ortasına olan məlumatına görə, Tramp bu seçki dövründə 313 namizədi dəstəkləyib və onların 96 faizi ilkin seçkilərdə qalib gəlib. Trampın dəstəklədiyi namizədlərin uduzduğu 12 halın səkkizi qubernator və ştat səviyyəli yarışların payına düşür [10].

Bu nümunələr göstərir ki, Trampın strategiyası Respublikaçılar Partiyasının namizəd seçimi prosesinə ciddi təsir göstərsə də, onun nəticələri hər zaman əvvəlcədən müəyyən edilmir. Prezidentin dəstəyi ilə partiyanın institusional maraqları arasında yaranan ziddiyyətlər seçkilərin nəticələrinə və gələcək siyasi münasibətlərə təsir göstərə bilər.

3. Nümayəndələr Palatasında partiyadaxili mübarizə

Trampın Respublikaçılar Partiyasında təsiri Senatla məhdudlaşmır. Kentaki ştatının 4-cü konqres dairəsini təmsil edən Thomas Massie ilə bağlı yarış bu təsirin digər mühüm nümunəsidir. Massie federal xərclər, prezidentin müharibə səlahiyyətləri və xarici siyasət məsələlərində Trampın mövqelərindən fərqlənən yanaşmaları ilə tanınırdı. O, həmçinin ABŞ-ın İsrailə yardımı və xarici siyasətdə pro-İsrail təşkilatlarının rolu ilə bağlı müzakirələrdə tənqidi mövqe tuturdu [11].

Tramp Massie-ni açıq şəkildə tənqid etmiş və onun rəqibi Ed Gallrein-i dəstəkləmişdi. Mayın 19-da keçirilən Respublikaçı ilkin seçkilərində Gallrein Massie-ni məğlub etdi. Bu nəticə prezidentin partiyadaxili rəqabətə təsirini və Trampa qarşı açıq mövqe tutan namizədlərin üzləşə biləcəyi siyasi riskləri yenidən gündəmə gətirdi [11].

Yarışın digər mühüm xüsusiyyəti kampaniyanın maliyyə miqyası idi. The Washington Post-un məlumatına görə, Massie ilə Gallrein arasındakı yarış ABŞ Nümayəndələr Palatası üzrə qeydə alınmış ən bahalı ilkin seçki kampaniyası oldu və reklam xərcləri 32 milyon dolları keçdi. Qəzetin məlumatında AIPAC-la və Republican Jewish Coalition-la əlaqəli siyasi komitələrin Massie-yə qarşı reklam kampaniyasına hər birinin 4 milyon dollardan artıq vəsait ayırdığı qeyd olunurdu [11].

Bu faktlar siyasi təşkilatların və kampaniya maliyyəsinin ABŞ seçkilərindəki rolunu araşdırmaq üçün əsas yaradır. Bununla belə, Massie-nin məğlubiyyətini yalnız konkret təşkilatların maliyyə dəstəyi ilə izah etmək düzgün olmazdı. Trampın açıq dəstəyi, namizədlərin siyasi mövqeləri, seçicilərin münasibəti və kampaniyanın ümumi gedişi də nəticəyə təsir göstərə bilər. Buna görə də kampaniya maliyyəsi ilə seçki nəticəsi arasında əlaqə qurarkən konkret xərclər və onların mənbələri əsas götürülməlidir.

Massie ilə bağlı yarış Respublikaçılar Partiyasında daxili fikir ayrılıqlarının xarici siyasət məsələləri ilə də əlaqəli olduğunu göstərir. Trampın “America First” yanaşmasını müdafiə edən bəzi siyasətçilər xarici hərbi müdaxilələrə və xarici ölkələrə yardıma ehtiyatla yanaşırlar. Bununla belə, bu yanaşmanın bütün MAGA tərəfdarları tərəfindən eyni şəkildə qəbul edildiyini söyləmək olmaz. Respublikaçılar Partiyası daxilində xarici siyasət, milli təhlükəsizlik və prezidentin səlahiyyətləri məsələlərində fərqli mövqelər mövcuddur.

4. Senatda intizam: İran qətnaməsi nümunəsi

Trampın təsiri namizəd seçimi ilə məhdudlaşmır, qanunvericilik səsvermələrində də özünü göstərir. Bunun ən aydın nümunəsi İrana qarşı Konqresin icazəsi olmadan aparılan hərbi əməliyyatların dayandırılmasını nəzərdə tutan qətnamələr ətrafındakı səsvermələrdir. Mayın 19-da Senat belə bir qətnaməni 50–47 səslə komitədən çıxararaq müzakirəyə yol açdı. Dörd respublikaçı – Bill Cassidy, Rand Paul, Lisa Murkowski və Susan Collins – demokratlarla birlikdə lehinə səs verdi [12]. Qeyd edək ki, Cassidy bu səsi ilkin seçkidə məğlub olmasından cəmi üç gün sonra vermişdi.

Bir ay sonra mənzərə dəyişdi. Respublikaçı senatorların Trampla gərgin keçən görüşündən sonra [13] iyunun 24-də S.J.Res.185 saylı qətnamənin müzakirəsinə başlanması təklifi 47 lehinə, 50 əleyhinə səslə rədd edildi. Cassidy bu dəfə əleyhinə səs verdi, Rand Paul isə “Present” (iştirak edir, lakin səs vermir) kimi qeydə alındı [14]. Paul mövqeyini açıq izah etdi: məqsədi prezidentə danışıqlar üçün “daha çox manevr imkanı və təsir rıçağı” verməkdir [13]. Murkowski və Collins isə mövqelərini dəyişmədilər.

Bu epizod iki nəticəyə imkan verir. Birincisi, partiya intizamı yalnız seçki təhdidi ilə işləmir. Cassidy praymeriz yarışından artıq kənarda qalmışdı və mövqe dəyişikliyini ictimai şəkildə izah etməyib, buna görə də onun motivləri barədə qəti nəticə çıxarmaq olmaz. Amma səsvermənin vaxtı, yəni prezidentlə görüşdən dərhal sonra baş verməsi, birbaşa siyasi təzyiqin də effektiv alət olduğunu göstərir. İkincisi, intizam mütləq deyil: öz ştatlarında müstəqil siyasi bazası olan Murkowski və Collins kimi senatorlar Trampdan fərqli səs verməyə davam edirlər. Azərbaycan baxımından bu səsvermələrin xüsusi əhəmiyyəti var, çünki söhbət qonşu İranla bağlı hərbi əməliyyatlardan gedir (bax: 7-ci bölmə).

5. Trampın təsiri: imkanlar və məhdudiyyətlər

Trampın Respublikaçılar Partiyasında güclü mövqeyi bir neçə üstünlük yaradır. İlk növbədə, onun dəstəyi namizədlərin tanınmasına və tərəfdarların səfərbər olunmasına kömək edir. Prezidentin siyasi nüfuzu ilkin seçkilərdə namizədlərə rəqibləri üzərində üstünlük qazandıra, kampaniyanın gündəliyini müəyyənləşdirə və partiyanın fəal elektoratını hərəkətə gətirə bilər.

İkinci üstünlük partiya daxilində siyasi mesajların daha vahid şəkildə təqdim edilməsidir. Trampın dəstəklədiyi namizədlər miqrasiya, iqtisadiyyat və federal hökumətin rolu kimi məsələlərdə oxşar mövqeləri vurğulayaraq seçicilərə aydın siyasi istiqamət təqdim edə bilərlər. Bu, xüsusilə ilkin seçkilərdə ideoloji baxımdan fəal seçicilərin səfərbər olunması üçün əhəmiyyətlidir.

Lakin bu təsirin məhdudiyyətləri də var və onlar üç əsas istiqamətdə özünü göstərir.

Birinci məhdudiyyət: ilkin seçki uğurunun ümumi seçkiyə transfer olunmaması. İlkin seçkilərdə partiyanın fəal elektoratına müraciət edən namizəd ümumi seçkidə daha geniş seçici qruplarının dəstəyini qazanmalı olur. Trampın bütün siyasətlərini müdafiə etmək bəzi seçki dairələrində üstünlük yaratsa da, digərlərində müstəqil və mülayim seçiciləri uzaqlaşdıra bilər. Bunun yaxın keçmişdə aydın nümunəsi var: 2022-ci il aralıq seçkilərində Trampın ilkin seçkilərdə dəstəklədiyi Mehmet Oz (Pensilvaniya), Blake Masters (Arizona) və Herschel Walker (Corciya) partiya namizədliyini qazansalar da, ümumi seçkidə demokratlara uduzdular və respublikaçılar Senatda çoxluq əldə edə bilmədilər [15]. Texasdakı yarış bu ziddiyyəti göstərir: Paxton-un Trampın dəstəyi ilə Respublikaçı namizəd olması ilkin seçkidə uğur gətirdi, lakin ümumi seçkidə onun imkanları ayrıca qiymətləndirilməlidir.

İkinci məhdudiyyət: yerli siyasi şərait və namizədin şəxsi xüsusiyyətləri. Trampın dəstəyi seçki kampaniyasında əhəmiyyətli resurs olsa da, namizədin nüfuzunu, siyasi təcrübəsini və seçicilərin yerli

problemlərlə bağlı gözləntilərini tam əvəz edə bilməz. İlkin seçkilərdə prezidentin dəstəyinin mühüm rol oynaması hər bir yarışın nəticəsinin yalnız bu amillə müəyyənləşdiyini göstərmir.

Üçüncü məhdudiyyət: partiyanın daha geniş seçici bazasının qorunması zərurəti. İlkin seçkilərdə siyasi sədaqətin ön plana çıxması partiya daxilində birliyi gücləndirə bilər, lakin ümumi seçkidə iqtisadi vəziyyət, yaşayış xərcləri, səhiyyə, məşğulluq və yerli problemlər kimi məsələlər də seçicilərin qərarlarına təsir göstərir. Partiyanın qarşısında duran əsas məsələ Trampın siyasi nüfuzundan faydalanmaqla daha geniş seçici bazasını qorumaq arasında tarazlıq yaratmaqdır.

Deməli, Trampın partiyadaxili təsirini yalnız neçə namizədin onun dəstəyi ilə qalib gəlməsi əsasında qiymətləndirmək kifayət deyil. Bu təsirin daha geniş siyasi nəticələrini müəyyənləşdirmək üçün həmin namizədlərin ümumi seçkidəki nəticələrinə və Respublikaçılar Partiyasının Konqresdəki mövqelərinə təsirinə də baxmaq lazımdır.

6. Oktyabr 2026: partiyadaxili sədaqətlə ümumi seçki strategiyası arasındakı ziddiyyət

2026-cı ilin oktyabrında müşahidə olunan tendensiyalar Respublikaçılar Partiyasının qarşılaşdığı dilemmanı daha aydın göstərir. Reuters-in oktyabrın 7-də dərc etdiyi araşdırmaya görə, agentliyin nəzərdən keçirdiyi 62 rəqabətli Konqres yarışının 41-də respublikaçı namizədlər müəyyən siyasət məsələlərində Trampın mövqelərindən fərqlənib və ya onunla əlaqələrini daha az vurğulamağa çalışıblar. Bu fərqlər, xüsusilə, İran siyasəti, məlumat mərkəzləri və mal əti idxalı ilə bağlı məsələlər ətrafında müşahidə olunub. Reuters bu davranışı Trampın ümumi siyasi gündəliyindən tam uzaqlaşma deyil, müstəqil və daha mülayim seçiciləri cəlb etmək cəhdi kimi qiymətləndirir [16].

Bu müşahidənin mühüm tərəfi ondan ibarətdir ki, namizədlərin çoxu Trampın bütün siyasi kursunu rədd etmir. Onlar daha çox konkret məsələlərdə fərqli mövqe nümayiş etdirir, yaxud kampaniyalarında prezidentlə yaxınlıqlarını ön plana çıxarmırlar. Belə yanaşma həm Respublikaçılar Partiyasının fəal elektoratını itirməməyə, həm də rəqabətli dairələrdə daha geniş seçici qruplarına müraciət etməyə yönəlib.

Beləliklə, ilkin seçkilərdə siyasi sədaqət namizədə üstünlük qazandıra bilər, lakin ümumi seçkidə həmin namizəd daha mürəkkəb siyasi hesablamalar aparmalı olur. Prezidentin dəstəyi partiya daxilində namizədin mövqeyini gücləndirsə də, eyni dəstək bəzi dairələrdə seçicilərin bir hissəsi üçün mənfi amilə çevrilə bilər.

Senat uğrunda mübarizədə Texas bu ziddiyyətin əhəmiyyətli nümunəsidir. Reuters-in oktyabrın 12-də dərc etdiyi təhlildə Texasla yanaşı, Şimali Karolina, Ohayo, Alyaska və Ayova kimi ştatlar Senatda çoxluq uğrunda mübarizənin mühüm istiqamətləri kimi göstərilirdi. Məqalədə Texasda demokrat namizəd James Talarico ilə respublikaçı Ken Paxton arasındakı yarışın rəqabətli xarakter aldığı qeyd olunurdu [17].

Ümummilli sorğular da eyni istiqaməti göstərir. Reuters/Ipsos-un oktyabrın 19-da başa çatan sorğusuna görə, Trampın fəaliyyətini bəyənənlərin payı 31 faizə enib ki, bu da onun hər iki prezidentlik müddətində ən aşağı göstəricidir. Qeydiyyatdan keçmiş seçicilərin 47 faizi demokratlara, 35 faizi isə respublikaçılara səs verməyə hazır olduğunu bildirib [18].

Avropa Parlamentinin Araşdırma Xidmətinin 9 oktyabr 2026-cı il tarixli icmalına görə, seçkilər ərəfəsində mövcud proqnozlar Nümayəndələr Palatasında demokratların üstünlük əldə edə biləcəyini, Senatda isə rəqabətin daha açıq xarakter aldığını göstərirdi. İcmalda yaşayış xərcləri, inflyasiya, mənzil, səhiyyə,

məşğulluq və məlumat mərkəzləri ilə bağlı məsələlər seçicilərin diqqət yetirdiyi əsas problemlər arasında göstərilir [1].

Bu məsələlər Respublikaçılar Partiyasının qarşılaşdığı problemin yalnız liderlik və namizəd seçimi ilə məhdudlaşmadığını göstərir. Partiya eyni zamanda iqtisadi vəziyyətə, ictimai narazılığa və müstəqil seçicilərin gözləntilərinə cavab verməlidir. Trampın siyasi nüfuzu ilkin seçkilərdə mühüm resurs olaraq qalır, lakin ümumi seçkidə uğur namizədlərin daha geniş siyasi və sosial məsələlər üzrə mövqelərindən də asılıdır.

Bununla belə, seçkilərə bir neçə həftə qalmış mövcud tendensiyalar əsasında yekun nəticələri qəti şəkildə müəyyənləşdirmək olmaz. Seçici fəallığı, kampaniyaların son mərhələsi, iqtisadi vəziyyət və siyasi hadisələr nəticələrə təsir göstərə bilər. Buna görə də seçki proqnozları baş vermiş faktlar kimi deyil, mövcud məlumatlara əsaslanan ehtimallar kimi qiymətləndirilməlidir.

7. Azərbaycan və region üçün nə deməkdir?

ABŞ-ın daxili seçkiləri Bakıdan uzaq görünə bilər, lakin Konqresin tərkibi Azərbaycan–ABŞ münasibətlərinin ən azı üç həssas istiqamətinə birbaşa təsir göstərir.

Birincisi, “Azadlığa Dəstək Aktı”na 907-ci düzəliş. 2025-ci il avqustun 8-də keçirilən Vaşinqton sammitindən sonra ABŞ administrasiyası bu düzəlişin qüvvəsinin dayandırılmasını uzadıb; Prezident İlham Əliyev 2026-cı il iyunun 1-də müvafiq memoranduma görə Donald Trampa təşəkkür edib [19]. Lakin düzəlişin tam ləğvi prezidentin deyil, Konqresin səlahiyyətindədir. Xarici işlər naziri Ceyhun Bayramovun iyunun 17-də respublikaçı konqresmen Abraham Hamadeh ilə görüşündə də məhz 907-ci düzəlişin tam ləğvi və TRIPP layihəsi müzakirə olunub [20]. Respublikaçıların hər iki palatada çoxluğu saxlaması bu məsələnin gündəliyə gəlmə ehtimalını artırar. Demokratların Nümayəndələr Palatasına nəzarəti isə prosesi çətinləşdirə bilər, çünki Konqresdə bu mövzu insan hüquqları və vətəndaş cəmiyyəti məsələləri ilə sıx əlaqələndirilir [19].

İkincisi, Strateji Tərəfdaşlıq Xartiyası. 2026-cı il fevralın 10-da Bakıda ABŞ vitse-prezidenti J.D. Vance və Prezident İlham Əliyev tərəfindən imzalanan xartiya Orta Dəhliz, enerji, kritik minerallar və rəqəmsal infrastruktur üzrə əməkdaşlığı nəzərdə tutur [19]. Xartiyanın icrası əsasən icra hakimiyyətindən asılı olsa da, müdafiə əməkdaşlığının genişləndirilməsi və maliyyələşdirmə məsələləri Konqresdən keçir.

Üçüncüsü və bəlkə də ən vacibi, İran. 4-cü bölmədə təhlil olunan səsvermələr göstərir ki, İran siyasəti Konqresdə partiyadaxili ən həssas mövzulardan birinə çevrilib. Demokratların palatalardan birində çoxluq qazanması ABŞ-ın İrana qarşı hərbi əməliyyatlarını hüquqi baxımdan məhdudlaşdırmaq cəhdlərini gücləndirə bilər. Azərbaycan üçün bu, həm cənub sərhədindəki təhlükəsizlik vəziyyəti, həm də ABŞ–İran gərginliyi fonunda ciddi təhlükəsizlik və maliyyə riskləri ilə üzləşən TRIPP layihəsinin perspektivləri baxımından əhəmiyyətlidir [19].

Belə ki, Bakı üçün noyabr seçkilərinin əsas sualı “kim qalib gələcək?” deyil, “Konqres Trampın xarici siyasətinə nə dərəcədə məhdudiyyət qoyacaq?” sualıdır.

8. Mümkün ssenarilər

Seçkilərin nəticəsindən asılı olaraq üç əsas ssenari nəzərdən keçirilə bilər. Bu ssenarilər seçkilərin yekun nəticəsini əvvəlcədən müəyyənləşdirmir; onlar Konqresdə mümkün qüvvələr nisbətinin Respublikaçılar Partiyasının daxili siyasətinə və Trampın partiya üzərində təsirinə necə təsir göstərə biləcəyini izah etmək

üçün təqdim olunur. Seçki proqnozları dəyişə bildiyindən, bu variantları qəti ehtimallar kimi deyil, şərti analitik ssenarilər kimi qiymətləndirmək lazımdır.

Birinci ssenari: Respublikaçılar hər iki palatada üstünlüyü qoruyurlar. Bu halda Trampın partiyadaxili təsiri möhkəmlənə və MAGA xəttinə yaxın namizədlərin mövqeləri güclənə bilər. Bununla belə, belə nəticə partiyanın müstəqil və mülayim seçicilərə müraciət etmək ehtiyacını aradan qaldırmayacaq.

İkinci ssenari: Demokratlar Nümayəndələr Palatasında üstünlük əldə edir, respublikaçılar isə Senatda çoxluğu qoruyurlar. Bu halda Konqresdə siyasi qarşıdurma davam edə bilər. Respublikaçılar Partiyası daxilində ümumi seçkidəki nəticələrin qiymətləndirilməsi və daha geniş seçici bazasına münasibət barədə müzakirələrin güclənməsi mümkündür.

Üçüncü ssenari: Demokratlar hər iki palatada üstünlük əldə edirlər. Bu halda Respublikaçılar Partiyasında seçki strategiyası və liderlik məsələləri ətrafında müzakirələr daha da intensivləşə bilər. Bununla belə, belə nəticənin avtomatik olaraq Trampın liderliyinin sona çatmasına gətirib çıxaracağını əvvəlcədən söyləmək olmaz.

Bu ssenarilər göstərir ki, 2026-cı il seçkiləri təkcə Konqresin tərkibini deyil, həm də Respublikaçılar Partiyasının gələcək siyasi strategiyasını müəyyənləşdirə bilər. Əsas məsələ Trampın ilkin seçkilərdəki təsirinin partiyanın ümumi seçkilərdəki nəticələrinə nə dərəcədə çevriləcəyidir.

Nəticə

2026-cı il aralıq seçkiləri Respublikaçılar Partiyasında liderlik, siyasi sədaqət və institusional ənənələr arasındakı münasibətlərin mühüm sınağıdır. Məqalədə irəli sürülən birinci gözlənti təsdiqlənir: partiya daxilində Trampın təsiri demək olar ki, həlledicidir. Bill Cassidy və John Cornyn-in ilkin seçkilərdə məğlub olması, Thomas Massie-nin namizədliyini itirməsi və Trampın dəstəklədiyi namizədlərin 96 faizinin qalib gəlməsi göstərir ki, partiyanın ənənəvi “qapı gözətçisi” funksiyası kollektiv rəhbərlikdən liderin özünə keçib. Yerli şərait, kampaniya maliyyəsi və namizədlərin şəxsi mövqeləri ayrı-ayrı yarışların nəticəsinə təsir etsə də, bu ümumi qanunauyğunluğu dəyişmir.

İkinci gözlənti isə “praymeriz paradoksu”nun mahiyyətini açır: ilkin seçkilərdə üstünlük yaradan sədaqət ümumi seçkidə yükə çevrilə bilər. Prezidentin reytinqi 31 faizə enib, rəqabətli yarışların təxminən üçdə ikisində respublikaçı namizədlər ondan məsafələnirlər, 2022-ci il təcrübəsi isə Trampın dəstəyi ilə namizəd olanların ümumi seçkidə uduza biləcəyini artıq göstərib. Partiyanın qarşısındakı dilemma bundan ibarətdir: ilkin seçkilərdə prezidentin dəstəyindən faydalanmaq və eyni zamanda ümumi seçkidə daha geniş seçici qruplarını cəlb etmək. Bu iki məqsəd həmişə bir-birini tamamlamır. Texasda Ken Paxton ilə James Talarico arasındakı yarış bu paradoksun ən aydın sınağı olacaq.

Respublikaçılar Partiyasının gələcək istiqaməti bu paradoksdan hansı nəticənin çıxarılacağından asılı olacaq. Ümumi seçkidə məğlubiyyət lider mərkəzli siyasi model ilə institusional konservativ ənənələr arasındakı tarazlığı yenidən müzakirəyə çıxara bilər; uğur isə sədaqət testinin seçki baxımından risksiz olduğu qənaətini möhkəmləndirər.

Azərbaycan üçün seçkilərin əhəmiyyəti Konqresdəki qüvvələr nisbətinin ABŞ-ın xarici siyasətinə təsiri ilə ölçülür. 907-ci düzəlişin tam ləğvi, Strateji Tərəfdaşlıq Xartiyası çərçivəsində müdafiə əməkdaşlığının genişləndirilməsi və İranla bağlı müharibə səlahiyyətləri kimi məsələlər birbaşa Konqresdən keçir. Bu

səbəbdən noyabrın 3-ü təkcə Amerika daxili siyasətinin deyil, Cənubi Qafqazda ABŞ siyasətinin də növbəti iki ilinə təsir edəcək.

Noyabr seçkiləri bu baxımdan yalnız Konqresdə yerlərin bölüşdürülməsini deyil, həm də Trampın Respublikaçılar Partiyası üzərindəki təsirinin real siyasi sərhədlərini qiymətləndirmək üçün mühüm göstərici olacaq.

İstifadə olunmuş mənbələr

1. Delivorias, A., Kuljanic, N. (2026). Understanding the 2026 United States midterm elections: Contested seats, voter concerns and possible changes in Congress. European Parliamentary Research Service, 9 October 2026. https://eprs.europarl.europa.eu/contents/publications/EPRS/2026/10/EPRS_BRI%282026%29791533.html
2. The American Presidency Project. Seats in Congress Gained/Lost by the President's Party in Mid-Term Elections. University of California, Santa Barbara. https://www.presidency.ucsb.edu/statistics/data/seats-congress-gainedlost-the-presidents-party-mid-term-elections
3. Cohen, M., Karol, D., Noel, H., Zaller, J. (2008). The Party Decides: Presidential Nominations Before and After Reform. Chicago: University of Chicago Press.
4. Levitsky, S., Ziblatt, D. (2018). How Democracies Die. New York: Crown.
5. Boatright, R. G. (2013). Getting Primaried: The Changing Politics of Congressional Primary Challenges. Ann Arbor: University of Michigan Press.
6. Reuters. (2026). Republican Senator Cassidy loses re-election to Trump retribution campaign. 16 May 2026. https://www.reuters.com/world/us/republican-cassidy-faces-trump-retribution-effort-louisiana-senate-primary-2026-05-16/
7. Reuters. (2026). Trump-backed Senate candidate wins Republican primary in Louisiana. 28 June 2026. https://www.reuters.com/world/us/trump-backed-senate-candidate-wins-republican-primary-louisiana-2026-06-28/
8. Birenbaum, G., Guo, K., Martinez, A. (2026). Ken Paxton defeats John Cornyn for U.S. Senate GOP nomination. The Texas Tribune, 26 May 2026. https://www.texastribune.org/2026/05/26/texas-john-cornyn-ken-paxton-us-senate-republican-primary-runoff/
9. Galston, W. A. (2026). Paxton's landslide win signals end of Bush-era Texas GOP. Brookings Institution, 28 May 2026. https://www.brookings.edu/articles/paxtons-landslide-win-signals-end-of-bush-era-texas-gop/
10. Colorado Politics. (2026). Trump has a 96% endorsement success rate. Here are the Republicans he's backed who have lost. 19 August 2026 (Ballotpedia məlumatları əsasında). https://www.coloradopolitics.com/2026/08/19/trump-has-a-96-endorsement-success-rate-here-are-the-republicans-hes-backed-who-have-lost/
11. Knowles, H. (2026). Rep. Thomas Massie loses GOP primary, the latest casualty of Trump's wrath. The Washington Post, 19 May 2026. https://www.washingtonpost.com/politics/2026/05/19/thomas-massie-faces-ed-gallrein-kentucky-gop-primary-with-massive-spending/
12. Berger, H. (2026). Senate advances resolution to curb Trump's Iran war powers. The American Conservative, 19 May 2026. https://www.theamericanconservative.com/senate-advances-resolution-to-curb-trumps-iran-war-powers/
13. Jewish Insider. (2026). Senate blocks effort to advance war powers resolution in reversal after heated GOP meeting with Trump. June 2026. https://jewishinsider.com/2026/06/senate-blocks-war-powers-resolution-trump-republicans/
14. United States Senate. (2026). Roll Call Vote 192, 119th Congress, 2nd Session (On the Motion to Proceed, S.J.Res.185). 24 June 2026. https://www.senate.gov/legislative/LIS/roll_call_votes/vote1192/vote_119_2_00192.htm
15. Jacobson, G. C. (2023). The 2022 Elections: A Test of Democracy's Resilience and the Referendum Theory of Midterms. Political Science Quarterly, 138(1).

16. Reuters. (2026). Most Republicans in tight midterm races distance themselves from Trump, Reuters review finds. 7 October 2026.
https://www.reuters.com/world/us/most-republicans-tight-midterm-distance-themselves-trump-reuters-review-finds-2026-10-07/

17. Reuters. (2026). The races that will decide control of the US Senate. 12 October 2026.
https://www.reuters.com/legal/government/races-that-will-decide-control-us-senate-2026-10-12/

18. Lange, J. (2026). Exclusive: Trump approval falls to record low of 31% as midterms near, Reuters/Ipsos poll finds. Reuters, 19 October 2026 (The Star nəşrində).
https://www.thestar.com.my/news/world/2026/10/20/exclusive-trump-approval-falls-to-record-low-of-31-as-midterms-near-reutersipsos-poll-finds

19. JAMnews. (2026). Vaşinqtonun Cənubi Qafqaz planı: Azərbaycanla strateji tərəfdaşlığın fonunda nə dayanır? 2 iyun 2026.
https://jam-news.net/az/?p=105795

20. Report.az. (2026). Ceyhun Bayramov Abraham Hamade ilə TRIPP layihəsini müzakirə edib. 17 iyun 2026.
https://report.az/xarici-siyaset/ceyhun-bayramov-abraham-hamade-ile-gorusub

ORIGINAL ARTICLE · ENGLISH VERSION

The 2026 US Midterm Elections: The Transformation of the Republican Party and Trump’s Influence

Author: Islam Rahimov

Abstract

The midterm elections to the US Congress, to be held on 3 November 2026, are of great importance for assessing the internal transformation of the Republican Party and the limits of President Donald Trump’s political influence over the party. The defeat of senators such as Bill Cassidy and John Cornyn, as well as House member Thomas Massie, in intra-party primaries demonstrates Trump’s influence on the candidate selection process. In particular, Bill Cassidy finished third in the primary held in May 2026 and failed to advance to the runoff. Overall, 96 per cent of the 313 candidates Trump endorsed in this election cycle won their primaries. At the same time, in October 2026 the president’s approval rating fell to 31 per cent, while roughly two-thirds of Republican candidates running in competitive districts are distancing themselves from certain of Trump’s policies, which reveals the political dilemma facing the party. This contradiction is analysed as a “primary paradox”: the more the loyalty test strengthens discipline within the party, the greater the risks the party faces before a wider electorate. The article analyses the changing criteria of candidate selection in the Republican Party, Trump’s political strategy and the possible effects of this trend on the balance of power in Congress.

Keywords: *midterm elections, Republican Party, Donald Trump, primaries, US Congress, party discipline*

Introduction: The Political Significance of the 2026 Midterm Elections

In the midterm elections to be held in the United States on 3 November 2026, all 435 voting members of the House of Representatives and 35 members of the Senate will be elected. In addition to 33 regular Senate contests, two special elections will be held in Florida and Ohio. Republicans are defending 22 seats and Democrats 13. On the eve of the elections, Republicans hold a 53–47 majority in the Senate; this split includes two independent senators who caucus with the Democrats. Because the deciding vote in the event of a tie belongs to the Republican vice president, Democrats need a net gain of four seats to win a majority. In the House of Representatives, the Republican advantage is even narrower: under the current split, Republicans hold 219 seats, counting the support of one independent member, Democrats hold 214, and two seats are vacant [1].

Because US midterm elections are held two years after the presidential election, they are usually regarded as an important indicator of public attitudes towards the current administration’s policies. Of the 20 midterm elections held since 1946, the president’s party gained seats in the House of Representatives in only two – in 1998 and 2002 – while the average loss was about 26 seats [2]. These elections determine the ability of the president’s party to retain its positions in Congress and the opposition’s potential to influence the legislative process. Nevertheless, the results of midterm elections cannot be explained solely

by the president’s popularity. The economic situation, the cost of living, voter turnout, local issues and the personal standing of candidates also influence voters’ decisions.

One of the key features distinguishing the 2026 elections is the struggle within the Republican Party over Donald Trump’s political influence. The MAGA movement – “Make America Great Again” – which has grown stronger under Trump’s leadership, is associated with a hard-line migration policy, an emphasis on national sovereignty, economic protectionism and the prioritisation of national interests in US foreign policy. MAGA is not merely an election slogan but also a political movement that shapes the Republican Party’s candidate selection and political agenda. Nevertheless, it would be wrong to assume that its supporters hold the same position on every issue.

The 2026 primaries showed that in the Republican Party, alongside candidates’ political experience and traditional conservative positions, having Trump’s endorsement is also a significant factor. However, it should be borne in mind that the president’s endorsement did not produce the same result in every race and that each candidate’s success depended on different political circumstances.

The main aim of the article is to examine Trump’s influence on candidate selection in the Republican Party on the basis of specific electoral cases and to assess the opportunities and risks that this influence may create for the party’s positions in the November elections.

1. Theoretical Framework: The Changing Criteria of Candidate Selection in the Republican Party

According to the approach that long dominated American political science, the decisive role in candidate selection is played by party elites. As shown in Cohen, Karol, Noel and Zaller’s “The Party Decides”, party leaders, donors and activists reach agreement among themselves before the primaries and present voters with “acceptable” candidates [3]. Levitsky and Ziblatt describe this function as the “gatekeeper” role of parties: by keeping extremist or anti-system candidates away from power, the party protects democratic institutions [4].

The Trump era has turned this model upside down. Today, the fate of a Republican candidate is determined not by agreement within the party elite but by the leader’s personal endorsement. In Robert Boatright’s research, the “primary threat” – that is, fielding a primary challenger against a legislator who strays from the party line – is described as an instrument of ideological polarisation [5]. In 2026, however, this instrument serves not ideology but loyalty to the leader himself. The gatekeeper has not disappeared; it has simply changed: whereas this role used to be played by the collective party leadership, it is now performed by a single person.

Two expectations follow from this framework. First, Republicans who oppose the leader in the primaries should face the risk of defeat, even if they have strong local positions. Second, candidates selected on the basis of loyalty should find it harder to attract a broader electorate in the general election. The following sections test these two expectations in turn.

Thus, it is more appropriate to assess the transformation of the Republican Party not as the complete disappearance of traditional conservatism but as a struggle for a new balance between ideological positions, electability and political loyalty to the president.

2. Donald Trump’s 2026 Electoral Strategy

One example of the growing importance of political loyalty in the Republican Party is the failure of Senator Bill Cassidy of Louisiana to advance to the runoff after finishing third in the primary. In 2021 Cassidy was one of seven Republican senators who voted to convict Donald Trump in his second impeachment trial [6]. This decision affected his relations with Trump and supporters of the MAGA movement in the years that followed.

Trump openly criticised Cassidy and backed his rival, House member Julia Letlow. In the primary held on 16 May 2026, Letlow won 45.2 per cent of the vote, State Treasurer John Fleming 28.3 per cent and Cassidy about 24 per cent. Having finished third, Cassidy failed to advance to the runoff. The runoff between Letlow and Fleming was held on 27 June, and Letlow defeated Fleming to become the Republican Party’s Senate nominee [6; 7].

After Cassidy failed to reach the runoff, Trump posted a harsh statement on Truth Social criticising his political loyalty and declaring that his political career was over. The statement demonstrated Trump’s attitude towards Cassidy and the importance he attaches to political loyalty in intra-party competition [6].

Although Cassidy’s failure shows the importance of Trump’s political endorsement in the primaries, the result cannot be explained by personal confrontation alone. The candidates’ campaigns, local voters’ preferences, Cassidy’s attitude towards Trump’s political course and intra-party competition in Louisiana were also part of this process.

This episode reflects a broader transformation within the party. Traditional conservative priorities – tax cuts, a tougher migration policy, limits on the powers of the federal government and national security – retain their importance. However, candidates’ attitudes towards Trump’s political agenda have also become an important criterion in election campaigns.

This change creates a certain tension between the party’s institutional leadership and political forces more closely tied to Trump. One of the main thrusts of Donald Trump’s 2026 electoral strategy is to back candidates close to his political line and to create conditions for alternative candidates to emerge against Republicans with whom he has openly disagreed. The president’s endorsement allows candidates to attract public attention, mobilise the voter base and amplify campaign messages. Nevertheless, the effect of such an endorsement is not the same in every electoral district.

The race in Texas between Senator John Cornyn and Attorney General Ken Paxton is an important example of this strategy. Cornyn, who had served in the Senate for many years, enjoyed the backing of the party’s institutional wing. Senate Majority Leader John Thune also supported his candidacy. Trump, however, came out on Paxton’s side [8; 9].

In the runoff held on 26 May, Paxton won the Republican Party’s Senate nomination. His victory can be seen as the result of the rivalry within the Texas Republican Party between the traditional political leadership and forces more closely tied to Trump [8].

Cornyn’s defeat showed that even long political experience and a financial advantage do not guarantee victory in the primaries. Nevertheless, Paxton’s primary victory does not mean that he has a definite advantage over his Democratic opponent James Talarico in November. Paxton’s record of political and legal controversies may give his opponents material for attack in the general election campaign [9]. It is therefore important to distinguish between winning the primary and the chances of winning the general election.

Trump's strategy is not limited to backing challengers to incumbent senators. He also seeks to ensure that people close to his political line take their place in the party's future ranks. Nevertheless, it would also be wrong to classify all the candidates Trump has endorsed simply as his personal followers. The candidates differ in their own political positions, their relations with the local electorate and their earlier standing within the party. Trump's endorsement can create a political advantage, but the candidate's own credibility with voters also remains important.

The figures also confirm the scale of this strategy. According to Ballotpedia data as of mid-August, Trump endorsed 313 candidates in this election cycle, and 96 per cent of them won their primaries. Eight of the 12 cases in which Trump-endorsed candidates lost were gubernatorial and state-level races [10].

These examples show that although Trump's strategy has a significant impact on the Republican Party's candidate selection process, its outcomes are not always predetermined. Contradictions between the president's endorsement and the party's institutional interests may affect the election results and future political relations.

3. The Intra-Party Struggle in the House of Representatives

Trump's influence in the Republican Party is not limited to the Senate. The race involving Thomas Massie, who represents Kentucky's 4th congressional district, is another important example of this influence. Massie was known for approaches that differed from Trump's positions on federal spending, the president's war powers and foreign policy. He also took a critical stance in debates on US aid to Israel and the role of pro-Israel organisations in foreign policy [11].

Trump openly criticised Massie and backed his rival, Ed Gallrein. In the Republican primary held on 19 May, Gallrein defeated Massie. The result once again brought to the fore the president's influence on intra-party competition and the political risks faced by candidates who openly oppose Trump [11].

Another important feature of the race was the financial scale of the campaign. According to The Washington Post, the race between Massie and Gallrein became the most expensive House primary on record, with advertising spending exceeding 32 million dollars. The newspaper reported that political committees linked to AIPAC and the Republican Jewish Coalition each spent more than 4 million dollars on advertising against Massie [11].

These facts provide a basis for examining the role of political organisations and campaign finance in US elections. Nevertheless, it would be wrong to explain Massie's defeat solely by the financial support of particular organisations. Trump's open endorsement, the candidates' political positions, voters' attitudes and the overall course of the campaign may also have affected the result. Therefore, when linking campaign finance to an election result, one should rely on specific expenditures and their sources.

The Massie race shows that internal disagreements in the Republican Party are also linked to foreign policy. Some politicians who support Trump's "America First" approach are cautious about foreign military interventions and aid to other countries. Nevertheless, it cannot be said that this approach is accepted in the same way by all MAGA supporters. Within the Republican Party there are differing positions on foreign policy, national security and presidential powers.

4. Discipline in the Senate: The Case of the Iran Resolution

Trump's influence is not limited to candidate selection; it is also evident in legislative votes. The clearest example is the votes on resolutions that would end military operations against Iran conducted without the authorisation of Congress. On 19 May, the Senate voted 50–47 to discharge such a resolution from committee, opening the way for debate. Four Republicans – Bill Cassidy, Rand Paul, Lisa Murkowski and Susan Collins – voted in favour together with the Democrats [12]. It is worth noting that Cassidy cast this vote just three days after losing his primary.

A month later the picture changed. After a tense meeting between Republican senators and Trump [13], on 24 June the motion to proceed to S.J.Res.185 was rejected by 47 votes to 50. This time Cassidy voted against, while Rand Paul was recorded as "Present" (present but not voting) [14]. Paul explained his position openly: his aim was to give the president "more space and leverage to negotiate" [13]. Murkowski and Collins, for their part, did not change their positions.

This episode allows two conclusions. First, party discipline does not work through the electoral threat alone. Cassidy was already out of the primary race and has not publicly explained his change of position, so no firm conclusion can be drawn about his motives. But the timing of the vote – immediately after the meeting with the president – shows that direct political pressure is also an effective tool. Second, discipline is not absolute: senators such as Murkowski and Collins, who have an independent political base in their own states, continue to vote differently from Trump. From Azerbaijan's perspective, these votes are of particular importance, as they concern military operations involving neighbouring Iran (see Section 7).

5. Trump's Influence: Opportunities and Limitations

Trump's strong position in the Republican Party creates several advantages. First of all, his endorsement helps raise candidates' profiles and mobilise supporters. In the primaries, the president's political clout can give candidates an edge over their rivals, shape the campaign agenda and energise the party's active electorate.

The second advantage is that political messages within the party are presented in a more unified way. By emphasising similar positions on issues such as migration, the economy and the role of the federal government, Trump-endorsed candidates can offer voters a clear political direction. This is especially important for mobilising ideologically active voters in the primaries.

However, this influence also has limits, and they manifest themselves in three main areas.

First limitation: primary success does not transfer to the general election. A candidate who appeals to the party's active electorate in the primary has to win the support of broader groups of voters in the general election. Defending all of Trump's policies may be an advantage in some districts, but in others it may alienate independent and moderate voters. There is a clear example of this from the recent past: in the 2022 midterm elections, Mehmet Oz (Pennsylvania), Blake Masters (Arizona) and Herschel Walker (Georgia), whom Trump had endorsed in the primaries, won their party's nomination but lost to Democrats in the general election, and Republicans failed to win a majority in the Senate [15]. The race in Texas illustrates this contradiction: becoming the Republican nominee with Trump's endorsement brought Paxton success in the primary, but his chances in the general election must be assessed separately.

Second limitation: local political conditions and the candidate's personal qualities. Although Trump's endorsement is a significant resource in an election campaign, it cannot fully replace a candidate's standing, political experience and voters' expectations regarding local problems. The fact that the president's endorsement plays an important role in the primaries does not mean that the outcome of every race is determined by this factor alone.

Third limitation: the need to preserve the party's broader voter base. Putting political loyalty first in the primaries may strengthen unity within the party, but in the general election issues such as the economic situation, the cost of living, healthcare, employment and local problems also influence voters' decisions. The main challenge facing the party is to strike a balance between benefiting from Trump's political clout and preserving a broader voter base.

Hence, it is not enough to assess Trump's intra-party influence solely by how many candidates win with his endorsement. To determine the broader political consequences of this influence, one must also look at these candidates' results in the general election and their impact on the Republican Party's positions in Congress.

6. October 2026: The Contradiction Between Intra-Party Loyalty and General Election Strategy

The trends observed in October 2026 show the dilemma facing the Republican Party even more clearly. According to a Reuters review published on 7 October, in 41 of the 62 competitive congressional races examined by the agency, Republican candidates have diverged from Trump's positions on certain policy issues or sought to play down their ties to him. These differences have been observed in particular on Iran policy, data centres and beef imports. Reuters assesses this behaviour not as a complete break with Trump's overall political agenda but as an attempt to attract independent and more moderate voters [16].

The important aspect of this observation is that most of the candidates do not reject Trump's political course as a whole. Rather, they take different positions on specific issues or do not foreground their closeness to the president in their campaigns. Such an approach aims both at not losing the Republican Party's active electorate and at appealing to broader groups of voters in competitive districts.

Thus, political loyalty in the primaries can give a candidate an advantage, but in the general election the same candidate has to make more complex political calculations. Although the president's endorsement strengthens a candidate's position within the party, the same endorsement may become a negative factor for some voters in certain districts.

In the battle for the Senate, Texas is a significant example of this contradiction. A Reuters analysis published on 12 October listed states such as North Carolina, Ohio, Alaska and Iowa, alongside Texas, as key battlegrounds in the fight for a Senate majority. The article noted that the race in Texas between Democratic candidate James Talarico and Republican Ken Paxton had become competitive [17].

National polls point in the same direction. According to a Reuters/Ipsos poll completed on 19 October, the share of Americans approving of Trump's performance fell to 31 per cent, the lowest figure in either of his presidential terms. Forty-seven per cent of registered voters said they were prepared to vote for the Democrats and 35 per cent for the Republicans [18].

According to the European Parliamentary Research Service briefing of 9 October 2026, forecasts on the eve of the elections suggested that the Democrats could gain the upper hand in the House of

Representatives, while the race for the Senate was more open. The briefing lists the cost of living, inflation, housing, healthcare, employment and issues related to data centres among the main problems voters are paying attention to [1].

These issues show that the problem facing the Republican Party is not limited to leadership and candidate selection. At the same time, the party must respond to the economic situation, public discontent and the expectations of independent voters. Trump's political clout remains an important resource in the primaries, but success in the general election also depends on candidates' positions on broader political and social issues.

Nevertheless, with only a few weeks left before the elections, the final results cannot be determined with certainty on the basis of current trends. Voter turnout, the final stage of the campaigns, the economic situation and political events may affect the results. Election forecasts should therefore be treated not as established facts but as probabilities based on the available data.

7. What Does This Mean for Azerbaijan and the Region?

US domestic elections may seem far removed from Baku, but the composition of Congress directly affects at least three sensitive areas of Azerbaijan–US relations.

First, Section 907 of the Freedom Support Act. After the Washington summit of 8 August 2025, the US administration extended the waiver of this section; on 1 June 2026, President Ilham Aliyev thanked Donald Trump for the relevant memorandum [19]. However, the full repeal of Section 907 lies within the powers not of the president but of Congress. The full repeal of Section 907 and the TRIPP project (Trump Route for International Peace and Prosperity) were also discussed at the meeting between Foreign Minister Jeyhun Bayramov and Republican Congressman Abraham Hamadeh on 17 June [20]. If Republicans retain their majority in both chambers, the likelihood of this issue reaching the agenda would increase. Democratic control of the House of Representatives, on the other hand, could complicate the process, since in Congress this topic is closely linked to human rights and civil society issues [19].

Second, the Strategic Partnership Charter. The charter, signed in Baku on 10 February 2026 by US Vice President J.D. Vance and President Ilham Aliyev, provides for cooperation on the Middle Corridor, energy, critical minerals and digital infrastructure [19]. Although the implementation of the charter depends mainly on the executive branch, the expansion of defence cooperation and funding issues go through Congress.

Third, and perhaps most importantly, Iran. The votes analysed in Section 4 show that Iran policy has become one of the most sensitive intra-party issues in Congress. A Democratic majority in either chamber could strengthen efforts to place legal limits on US military operations against Iran. For Azerbaijan, this matters both for the security situation on its southern border and for the prospects of the TRIPP project, which faces serious security and financial risks against the backdrop of US–Iran tensions [19].

Thus, for Baku the main question of the November elections is not "who will win?" but "to what extent will Congress constrain Trump's foreign policy?"

8. Possible Scenarios

Depending on the outcome of the elections, three main scenarios can be considered. These scenarios do not predetermine the final result of the elections; they are presented to explain how the possible balance of

power in Congress could affect the Republican Party's internal politics and Trump's influence over the party. Since election forecasts may change, these options should be treated not as firm probabilities but as conditional analytical scenarios.

Scenario 1: Republicans retain control of both chambers. In this case, Trump's intra-party influence could be consolidated and the positions of candidates close to the MAGA line could be strengthened. Nevertheless, such an outcome would not remove the party's need to appeal to independent and moderate voters.

Scenario 2: Democrats gain the upper hand in the House of Representatives, while Republicans retain their majority in the Senate. In this case, political confrontation in Congress may continue. Within the Republican Party, debates on how to assess the general election results and how to approach a broader voter base may intensify.

Scenario 3: Democrats gain the upper hand in both chambers. In this case, debates within the Republican Party over electoral strategy and leadership could intensify even further. Nevertheless, it cannot be said in advance that such an outcome would automatically bring Trump's leadership to an end.

These scenarios show that the 2026 elections may determine not only the composition of Congress but also the Republican Party's future political strategy. The key question is to what extent Trump's influence in the primaries will translate into the party's results in the general elections.

Conclusion

The 2026 midterm elections are an important test of the relationship between leadership, political loyalty and institutional traditions in the Republican Party. The first expectation put forward in the article is confirmed: within the party, Trump's influence is almost decisive. The defeat of Bill Cassidy and John Cornyn in the primaries, Thomas Massie's failure to win renomination and the victory of 96 per cent of Trump-endorsed candidates show that the party's traditional "gatekeeper" function has passed from the collective leadership to the leader himself. Although local conditions, campaign finance and candidates' personal positions affect the outcome of individual races, they do not change this general pattern.

The second expectation reveals the essence of the "primary paradox": loyalty that gives an advantage in the primaries can become a liability in the general election. The president's approval rating has fallen to 31 per cent, Republican candidates in roughly two-thirds of competitive races are distancing themselves from him, and the experience of 2022 has already shown that candidates nominated with Trump's endorsement can lose in the general election. The dilemma facing the party is this: to benefit from the president's endorsement in the primaries while at the same time attracting broader groups of voters in the general election. These two goals do not always complement each other. The race between Ken Paxton and James Talarico in Texas will be the clearest test of this paradox.

The future direction of the Republican Party will depend on what conclusion is drawn from this paradox. Defeat in the general election could reopen the debate on the balance between the leader-centred political model and institutional conservative traditions; success, by contrast, would reinforce the belief that the loyalty test carries no electoral risk.

For Azerbaijan, the significance of the elections is measured by the impact of the balance of power in Congress on US foreign policy. Issues such as the full repeal of Section 907, the expansion of defence cooperation under the Strategic Partnership Charter and war powers concerning Iran go directly through

Congress. For this reason, 3 November will shape not only American domestic politics but also the next two years of US policy in the South Caucasus.

In this sense, the November elections will be an important indicator not only of the distribution of seats in Congress but also of the real political limits of Trump's influence over the Republican Party.

References

1. Delivorias, A., Kuljanic, N. (2026). Understanding the 2026 United States midterm elections: Contested seats, voter concerns and possible changes in Congress. European Parliamentary Research Service, 9 October 2026. https://eprs.europarl.europa.eu/contents/publications/EPRS/2026/10/EPRS_BRI%282026%29791533.html
2. The American Presidency Project. Seats in Congress Gained/Lost by the President's Party in Mid-Term Elections. University of California, Santa Barbara. https://www.presidency.ucsb.edu/statistics/data/seats-congress-gainedlost-the-presidents-party-mid-term-elections
3. Cohen, M., Karol, D., Noel, H., Zaller, J. (2008). The Party Decides: Presidential Nominations Before and After Reform. Chicago: University of Chicago Press.
4. Levitsky, S., Ziblatt, D. (2018). How Democracies Die. New York: Crown.
5. Boatright, R. G. (2013). Getting Primaried: The Changing Politics of Congressional Primary Challenges. Ann Arbor: University of Michigan Press.
6. Reuters. (2026). Republican Senator Cassidy loses re-election to Trump retribution campaign. 16 May 2026. https://www.reuters.com/world/us/republican-cassidy-faces-trump-retribution-effort-louisiana-senate-primary-2026-05-16/
7. Reuters. (2026). Trump-backed Senate candidate wins Republican primary in Louisiana. 28 June 2026. https://www.reuters.com/world/us/trump-backed-senate-candidate-wins-republican-primary-louisiana-2026-06-28/
8. Birenbaum, G., Guo, K., Martinez, A. (2026). Ken Paxton defeats John Cornyn for U.S. Senate GOP nomination. The Texas Tribune, 26 May 2026. https://www.texastribune.org/2026/05/26/texas-john-cornyn-ken-paxton-us-senate-republican-primary-runoff/
9. Galston, W. A. (2026). Paxton's landslide win signals end of Bush-era Texas GOP. Brookings Institution, 28 May 2026. https://www.brookings.edu/articles/paxtons-landslide-win-signals-end-of-bush-era-texas-gop/
10. Colorado Politics. (2026). Trump has a 96% endorsement success rate. Here are the Republicans he's backed who have lost. 19 August 2026 (based on Ballotpedia data). https://www.coloradopolitics.com/2026/08/19/trump-has-a-96-endorsement-success-rate-here-are-the-republicans-hes-backed-who-have-lost/
11. Knowles, H. (2026). Rep. Thomas Massie loses GOP primary, the latest casualty of Trump's wrath. The Washington Post, 19 May 2026. https://www.washingtonpost.com/politics/2026/05/19/thomas-massie-faces-ed-gallrein-kentucky-gop-primary-with-massive-spending/
12. Berger, H. (2026). Senate advances resolution to curb Trump's Iran war powers. The American Conservative, 19 May 2026. https://www.theamericanconservative.com/senate-advances-resolution-to-curb-trumps-iran-war-powers/
13. Jewish Insider. (2026). Senate blocks effort to advance war powers resolution in reversal after heated GOP meeting with Trump. June 2026. https://jewishinsider.com/2026/06/senate-blocks-war-powers-resolution-trump-republicans/
14. United States Senate. (2026). Roll Call Vote 192, 119th Congress, 2nd Session (On the Motion to Proceed, S.J.Res.185). 24 June 2026. https://www.senate.gov/legislative/LIS/roll_call_votes/vote1192/vote_119_2_00192.htm
15. Jacobson, G. C. (2023). The 2022 Elections: A Test of Democracy's Resilience and the Referendum Theory of Midterms. Political Science Quarterly, 138(1).

16. Reuters. (2026). Most Republicans in tight midterm races distance themselves from Trump, Reuters review finds. 7 October 2026.
https://www.reuters.com/world/us/most-republicans-tight-midterm-distance-themselves-trump-reuters-review-finds-2026-10-07/

17. Reuters. (2026). The races that will decide control of the US Senate. 12 October 2026.
https://www.reuters.com/legal/government/races-that-will-decide-control-us-senate-2026-10-12/

18. Lange, J. (2026). Exclusive: Trump approval falls to record low of 31% as midterms near, Reuters/Ipsos poll finds. Reuters, 19 October 2026 (via The Star).
https://www.thestar.com.my/news/world/2026/10/20/exclusive-trump-approval-falls-to-record-low-of-31-as-midterms-near-reutersipsos-poll-finds

19. JAMnews. (2026). Vaşinqtonun Cənubi Qafqaz planı: Azərbaycanla strateji tərəfdaşlığın fonunda nə dayanır? [Washington's South Caucasus plan: what lies behind the strategic partnership with Azerbaijan?]. 2 June 2026.
https://jam-news.net/az/?p=105795

20. Report.az. (2026). Ceyhun Bayramov Abraham Hamade ilə TRIPP layihəsini müzakirə edib [Jeyhun Bayramov discussed the TRIPP project with Abraham Hamadeh]. 17 June 2026.
https://report.az/xarici-siyaset/ceyhun-bayramov-abraham-hamade-ile-gorusub

ОРИГИНАЛЬНАЯ СТАТЬЯ · РУССКАЯ ВЕРСИЯ

Промежуточные выборы 2026 года в США: трансформация Республиканской партии и влияние Трампа

Автор: Ислам Рагимов

Аннотация

Промежуточные выборы в Конгресс США, которые пройдут 3 ноября 2026 года, имеют большое значение для оценки внутренней трансформации Республиканской партии и пределов политического влияния президента Дональда Трампа на партию. Поражение на внутрипартийных праймериз таких сенаторов, как Билл Кэссиди и Джон Корнин, а также члена Палаты представителей Томаса Масси демонстрирует влияние Трампа на процесс отбора кандидатов. В частности, Билл Кэссиди на праймериз в мае 2026 года занял третье место и не смог выйти во второй тур. В целом 96% из 313 кандидатов, которых Трамп поддержал в этом избирательном цикле, победили на праймериз. В то же время в октябре 2026 года рейтинг президента опустился до 31%, а примерно две трети республиканских кандидатов, участвующих в выборах в конкурентных округах, дистанцируются от отдельных направлений политики Трампа, что обнажает политическую дилемму, стоящую перед партией. Это противоречие анализируется как «парадокс праймериз»: чем сильнее проверка на лояльность укрепляет дисциплину внутри партии, тем выше риски для партии перед более широкой аудиторией избирателей. В статье анализируются изменение критериев отбора кандидатов в Республиканской партии, политическая стратегия Трампа и возможное влияние этой тенденции на расстановку сил в Конгрессе.

Ключевые слова: *промежуточные выборы, Республиканская партия, Дональд Трамп, праймериз, Конгресс США, партийная дисциплина*

Введение: политическое значение промежуточных выборов 2026 года

На промежуточных выборах, которые пройдут в США 3 ноября 2026 года, будут избраны все 435 членов Палаты представителей с правом голоса и 35 членов Сената. Помимо 33 очередных выборов в Сенат, во Флориде и Огайо пройдут два внеочередных. Республиканцы защищают 22 места, демократы — 13. Накануне выборов республиканцы имеют в Сенате перевес 53–47; в это соотношение включены и два независимых сенатора, входящих во фракцию демократов. Поскольку при равенстве голосов решающий голос принадлежит вице-президенту-республиканцу, для получения большинства демократам необходим чистый прирост в четыре места. В Палате представителей перевес республиканцев ещё меньше: при нынешнем раскладе у республиканцев с учётом поддержки одного независимого члена 219 мест, у демократов — 214, ещё два места вакантны [1].

Поскольку промежуточные выборы в США проводятся через два года после президентских, их обычно считают важным показателем общественного отношения к политике действующей администрации. Из 20 промежуточных выборов, прошедших с 1946 года, партия президента

получила дополнительные места в Палате представителей лишь дважды — в 1998 и 2002 годах, а средние потери составили около 26 мест [2]. Эти выборы определяют возможности партии президента сохранить свои позиции в Конгрессе, а для оппозиции — потенциал влияния на законодательный процесс. Вместе с тем результаты промежуточных выборов нельзя объяснить только популярностью президента. На решения избирателей влияют также экономическая ситуация, стоимость жизни, явка, местные проблемы и личный авторитет кандидатов.

Одна из главных особенностей выборов 2026 года — борьба внутри Республиканской партии вокруг политического влияния Дональда Трампа. Движение MAGA («Make America Great Again» — «Сделаем Америку снова великой»), усилившееся под руководством Трампа, ассоциируется с жёсткой миграционной политикой, акцентом на национальном суверенитете, экономическим протекционизмом и приоритетом национальных интересов во внешней политике США. MAGA — не просто предвыборный лозунг, но и политическое движение, влияющее на отбор кандидатов и политическую повестку Республиканской партии. Вместе с тем было бы неверно считать, что его сторонники занимают одинаковую позицию по всем вопросам.

Праймериз 2026 года показали, что в Республиканской партии наряду с политическим опытом кандидатов и их традиционными консервативными позициями важным фактором стала и поддержка Трампа. Однако следует учитывать, что поддержка президента давала неодинаковый результат в разных гонках и что успех каждого кандидата зависел от конкретных политических условий.

Основная цель статьи — на примере конкретных выборов исследовать влияние Трампа на отбор кандидатов в Республиканской партии и оценить возможности и риски, которые это влияние может создать для позиций партии на ноябрьских выборах.

1. Теоретическая рамка: меняющиеся критерии отбора кандидатов в Республиканской партии

Согласно подходу, долгое время доминировавшему в американской политической науке, решающую роль в отборе кандидатов играют партийные элиты. Как показано в книге Коэна, Кароля, Ноэля и Заллера «The Party Decides», партийные лидеры, доноры и активисты ещё до праймериз договариваются между собой и предлагают избирателям «приемлемых» кандидатов [3]. Левицкий и Зиблатт называют эту функцию ролью партий как «привратников» (gatekeepers): не подпуская к власти экстремистских или антисистемных кандидатов, партия защищает демократические институты [4].

Эпоха Трампа перевернула эту модель. Сегодня судьбу кандидата-республиканца определяет не договорённость внутри партийной элиты, а личная поддержка лидера. В исследовании Роберта Боатрайта «угроза праймериз», то есть выдвижение на праймериз соперника против законодателя, отклонившегося от партийной линии, описывается как инструмент идеологической поляризации [5]. В 2026 году же этот инструмент служит не идеологии, а непосредственно лояльности лидеру. «Привратник» не исчез, он просто сменился: если раньше эту роль играло коллективное партийное руководство, то теперь её выполняет один человек.

Из этой рамки вытекают два ожидания. Во-первых, республиканцы, выступающие против лидера на праймериз, должны сталкиваться с риском поражения, даже если у них сильные позиции на местах. Во-вторых, кандидатам, отобранным по принципу лояльности, должно быть сложнее

привлечь более широкий электорат на всеобщих выборах. В следующих разделах эти два ожидания последовательно проверяются.

Таким образом, трансформацию Республиканской партии целесообразнее рассматривать не как полное исчезновение традиционного консерватизма, а как борьбу за новый баланс между идеологическими позициями, способностью побеждать на выборах и политической лояльностью президенту.

2. Избирательная стратегия Дональда Трампа в 2026 году

Одним из примеров растущего значения политической лояльности в Республиканской партии стало то, что сенатор от Луизианы Билл Кэссиди занял на праймериз третье место и не смог выйти во второй тур. В 2021 году Кэссиди был одним из семи сенаторов-республиканцев, проголосовавших за признание Трампа виновным в ходе второго импичмента [6]. Это решение в последующие годы сказалось на его отношениях с Трампом и сторонниками движения MAGA.

Трамп открыто критиковал Кэссиди и поддерживал его соперницу, члена Палаты представителей Джулию Летлоу. На праймериз 16 мая 2026 года Летлоу получила 45,2% голосов, казначей штата Джон Флеминг — 28,3%, а Кэссиди — около 24%. Заняв третье место, Кэссиди не смог выйти во второй тур. Второй тур между Летлоу и Флемингом прошёл 27 июня: Летлоу победила Флеминга и стала кандидатом Республиканской партии в Сенат [6; 7].

После того как Кэссиди не прошёл во второй тур, Трамп опубликовал в Truth Social резкое заявление, в котором раскритиковал его политическую лояльность и объявил, что его политическая карьера окончена. Это заявление показало отношение Трампа к Кэссиди и то значение, которое он придаёт фактору политической лояльности во внутрипартийной конкуренции [6].

Хотя неудача Кэссиди показывает значение политической поддержки Трампа на праймериз, результат нельзя объяснить только личным противостоянием. Составными частями этого процесса были также кампании кандидатов, предпочтения местных избирателей, отношение Кэссиди к политическому курсу Трампа и внутрипартийная конкуренция в Луизиане.

Этот случай отражает более широкую трансформацию внутри партии. Традиционные консервативные приоритеты — снижение налогов, ужесточение миграционной политики, ограничение полномочий федерального правительства и национальная безопасность — сохраняют своё значение. Однако отношение кандидатов к политической повестке Трампа также стало важным критерием в избирательных кампаниях.

Это изменение создаёт определённое напряжение между институциональным руководством партии и политическими силами, теснее связанными с Трампом. Одно из главных направлений избирательной стратегии Дональда Трампа в 2026 году — поддерживать кандидатов, близких к его политической линии, и создавать условия для выдвижения альтернативных кандидатов против республиканцев, с которыми у него открытые разногласия. Поддержка президента позволяет кандидатам привлечь общественное внимание, мобилизовать электоральную базу и усилить предвыборные послания. Вместе с тем эффект такой поддержки неодинаков в разных избирательных округах.

Важным примером этой стратегии стала гонка в Техасе между сенатором Джоном Корнином и генеральным прокурором штата Кеном Пакстоном. Корнин, много лет работавший в Сенате,

пользовался поддержкой институционального крыла партии. Его кандидатуру поддерживал и лидер республиканского большинства в Сенате Джон Тьюн. Трамп же выступил на стороне Пакстона [8; 9].

Во втором туре 26 мая Пакстон получил выдвижение от Республиканской партии в Сенат. Его победу можно расценивать как итог соперничества внутри техасских республиканцев между традиционным политическим руководством и силами, теснее связанными с Трампом [8].

Поражение Корнина показало, что даже многолетний политический опыт и финансовое преимущество не гарантируют победы на праймериз. Вместе с тем победа Пакстона на праймериз не означает, что в ноябре у него будет безусловное преимущество над соперником-демократом Джеймсом Таларико. Прошлое Пакстона, связанное с политическими и правовыми скандалами, может дать его оппонентам повод для критики в ходе кампании перед всеобщими выборами [9]. Поэтому важно разграничивать победу на праймериз и шансы на победу на всеобщих выборах.

Стратегия Трампа не сводится к поддержке соперников действующих сенаторов. Он также стремится к тому, чтобы в будущем составе партии были люди, близкие к его политической линии. Вместе с тем было бы неверно относить всех поддержанных Трампом кандидатов исключительно к его личным сторонникам. Кандидаты различаются собственными политическими позициями, отношениями с местным электоратом и прежним положением в партии. Поддержка Трампа может дать политическое преимущество, но собственная убедительность кандидата в глазах избирателей также сохраняет значение.

Масштаб этой стратегии подтверждают и цифры. По данным Ballotpedia на середину августа, в этом избирательном цикле Трамп поддержал 313 кандидатов, и 96% из них победили на праймериз. Восемь из 12 случаев, когда поддержанные Трампом кандидаты проиграли, пришлись на выборы губернаторов и выборы уровня штатов [10].

Эти примеры показывают, что, хотя стратегия Трампа серьёзно влияет на процесс отбора кандидатов в Республиканской партии, её результаты не всегда предопределены. Противоречия между поддержкой президента и институциональными интересами партии могут сказаться на итогах выборов и на дальнейших политических отношениях.

3. Внутрипартийная борьба в Палате представителей

Влияние Трампа в Республиканской партии не ограничивается Сенатом. Ещё одним важным примером этого влияния стала гонка с участием Томаса Масси, представляющего 4-й избирательный округ Кентукки. Масси был известен подходами, расходившимися с позициями Трампа по вопросам федеральных расходов, военных полномочий президента и внешней политики. Он также занимал критическую позицию в дискуссиях о помощи США Израилю и о роли произраильских организаций во внешней политике [11].

Трамп открыто критиковал Масси и поддержал его соперника Эда Галлрейна. На республиканских праймериз 19 мая Галлрейн победил Масси. Этот результат вновь привлёк внимание к влиянию президента на внутрипартийную конкуренцию и к политическим рискам, с которыми могут столкнуться кандидаты, открыто выступающие против Трампа [11].

Ещё одной важной особенностью гонки стал финансовый масштаб кампании. По данным The Washington Post, праймериз между Масси и Галлрейном стали самыми дорогими за всю историю

выборов в Палату представителей США: расходы на рекламу превысили 32 млн долларов. Газета сообщала, что политические комитеты, связанные с AIPAC и Республиканской еврейской коалицией (Republican Jewish Coalition), потратили на рекламу против Масси более 4 млн долларов каждый [11].

Эти факты дают основание для изучения роли политических организаций и финансирования кампаний на выборах в США. Вместе с тем было бы неверно объяснять поражение Масси только финансовой поддержкой конкретных организаций. На результат могли повлиять также открытая поддержка Трампа, политические позиции кандидатов, отношение избирателей и общий ход кампании. Поэтому, устанавливая связь между финансированием кампании и результатом выборов, следует опираться на конкретные расходы и их источники.

Гонка с участием Масси показывает, что внутренние разногласия в Республиканской партии связаны и с вопросами внешней политики. Некоторые политики, поддерживающие подход Трампа «America First» («Америка прежде всего»), с осторожностью относятся к зарубежным военным вмешательствам и помощи другим странам. Вместе с тем нельзя сказать, что этот подход одинаково воспринимается всеми сторонниками MAGA. Внутри Республиканской партии существуют разные позиции по вопросам внешней политики, национальной безопасности и полномочий президента.

4. Дисциплина в Сенате: пример резолюции по Ирану

Влияние Трампа не ограничивается отбором кандидатов, оно проявляется и в законодательных голосованиях. Наиболее наглядный пример — голосования по резолюциям, предусматривающим прекращение военных операций против Ирана, проводимых без разрешения Конгресса. 19 мая Сенат 50 голосами против 47 вывел такую резолюцию из комитета, открыв путь к её обсуждению. Четверо республиканцев — Билл Кэссиди, Рэнд Пол, Лиза Мурковски и Сьюзан Коллинз — проголосовали «за» вместе с демократами [12]. Отметим, что Кэссиди отдал этот голос всего через три дня после поражения на праймериз.

Через месяц картина изменилась. После напряжённой встречи сенаторов-республиканцев с Трампом [13] 24 июня предложение начать рассмотрение резолюции S.J.Res.185 было отклонено: 47 голосов «за», 50 «против». На этот раз Кэссиди проголосовал «против», а Рэнд Пол был зарегистрирован как «Present» (присутствует, но не голосует) [14]. Пол открыто объяснил свою позицию: его целью было дать президенту «больше пространства для манёвра и рычагов на переговорах» [13]. Мурковски и Коллинз свои позиции не изменили.

Этот эпизод позволяет сделать два вывода. Во-первых, партийная дисциплина действует не только через угрозу на выборах. Кэссиди уже выбыл из гонки на праймериз и публично не объяснил смену позиции, поэтому делать однозначные выводы о его мотивах нельзя. Но время голосования — сразу после встречи с президентом — показывает, что прямое политическое давление тоже является действенным инструментом. Во-вторых, дисциплина не абсолютна: такие сенаторы, как Мурковски и Коллинз, имеющие независимую политическую базу в своих штатах, продолжают голосовать иначе, чем Трамп. С точки зрения Азербайджана эти голосования имеют особое значение, поскольку речь идёт о военных операциях, связанных с соседним Ираном (см. раздел 7).

5. Влияние Трампа: возможности и ограничения

Сильная позиция Трампа в Республиканской партии создаёт ряд преимуществ. Прежде всего, его поддержка помогает повысить узнаваемость кандидатов и мобилизовать сторонников. Политическое влияние президента на праймериз может дать кандидатам преимущество над соперниками, задать повестку кампании и привести в движение активный электорат партии.

Второе преимущество — более единообразная подача политических посланий внутри партии. Акцентируя схожие позиции по таким вопросам, как миграция, экономика и роль федерального правительства, кандидаты, поддержанные Трампом, могут предложить избирателям ясное политическое направление. Это особенно важно для мобилизации идеологически активных избирателей на праймериз.

Однако у этого влияния есть и ограничения, и они проявляются в трёх основных направлениях.

Первое ограничение: успех на праймериз не переносится на всеобщие выборы. Кандидат, который на праймериз обращается к активному электорату партии, на всеобщих выборах должен заручиться поддержкой более широких групп избирателей. Защита всей политики Трампа может давать преимущество в одних округах, но в других — отталкивать независимых и умеренных избирателей. Наглядный пример этого есть в недавнем прошлом: на промежуточных выборах 2022 года Мехмет Оз (Пенсильвания), Блейк Мастерс (Аризона) и Хершел Уокер (Джорджия), которых Трамп поддержал на праймериз, получили выдвижение от партии, но проиграли демократам на всеобщих выборах, и республиканцы не смогли получить большинство в Сенате [15]. Это противоречие показывает и гонка в Техасе: выдвижение Пакстона кандидатом от республиканцев при поддержке Трампа принесло ему успех на праймериз, однако его шансы на всеобщих выборах нужно оценивать отдельно.

Второе ограничение: местные политические условия и личные качества кандидата. Хотя поддержка Трампа — значимый ресурс в избирательной кампании, она не может полностью заменить авторитет кандидата, его политический опыт и ожидания избирателей в отношении местных проблем. То, что поддержка президента играет важную роль на праймериз, не означает, что исход каждой гонки определяется только этим фактором.

Третье ограничение: необходимость сохранить более широкую электоральную базу партии. Выдвижение политической лояльности на первый план на праймериз может укрепить единство внутри партии, но на всеобщих выборах на решения избирателей влияют и такие вопросы, как экономическая ситуация, стоимость жизни, здравоохранение, занятость и местные проблемы. Главная задача партии — найти баланс между использованием политического влияния Трампа и сохранением более широкой электоральной базы.

Следовательно, оценивать внутрипартийное влияние Трампа только по тому, сколько кандидатов победили при его поддержке, недостаточно. Чтобы определить более широкие политические последствия этого влияния, нужно также смотреть на результаты этих кандидатов на всеобщих выборах и на то, как они скажутся на позициях Республиканской партии в Конгрессе.

6. Октябрь 2026 года: противоречие между внутрипартийной лояльностью и стратегией на всеобщих выборах

Тенденции, наблюдавшиеся в октябре 2026 года, ещё яснее показывают дилемму, стоящую перед Республиканской партией. Согласно обзору Reuters, опубликованному 7 октября, в 41 из 62 конкурентных гонок в Конгресс, изученных агентством, кандидаты-республиканцы разошлись с позицией Трампа по отдельным политическим вопросам или старались меньше подчёркивать свою связь с ним. Эти расхождения наблюдались, в частности, по вопросам политики в отношении Ирана, центров обработки данных и импорта говядины. Reuters оценивает такое поведение не как полный отказ от общей политической повестки Трампа, а как попытку привлечь независимых и более умеренных избирателей [16].

Важная сторона этого наблюдения состоит в том, что большинство кандидатов не отвергают политический курс Трампа целиком. Скорее, они занимают иную позицию по конкретным вопросам или не выводят в своих кампаниях на первый план близость к президенту. Такой подход направлен одновременно на то, чтобы не потерять активный электорат Республиканской партии, и на то, чтобы обратиться к более широким группам избирателей в конкурентных округах.

Таким образом, политическая лояльность на праймериз может дать кандидату преимущество, но на всеобщих выборах тому же кандидату приходится делать более сложные политические расчёты. Хотя поддержка президента укрепляет позиции кандидата внутри партии, та же поддержка в некоторых округах может стать негативным фактором для части избирателей.

В борьбе за Сенат Техас — показательный пример этого противоречия. В аналитическом материале Reuters от 12 октября наряду с Техасом ключевыми полями борьбы за большинство в Сенате назывались такие штаты, как Северная Каролина, Огайо, Аляска и Айова. В материале отмечалось, что гонка в Техасе между кандидатом-демократом Джеймсом Таларико и республиканцем Кеном Пакстоном приобрела конкурентный характер [17].

Общенациональные опросы указывают в том же направлении. Согласно опросу Reuters/Ipsos, завершившемуся 19 октября, доля одобряющих деятельность Трампа снизилась до 31% — это самый низкий показатель за оба его президентских срока. 47% зарегистрированных избирателей заявили, что готовы голосовать за демократов, 35% — за республиканцев [18].

Согласно обзору Исследовательской службы Европейского парламента от 9 октября 2026 года, имевшиеся накануне выборов прогнозы указывали на то, что демократы могут получить преимущество в Палате представителей, тогда как борьба за Сенат носит более открытый характер. В обзоре среди главных проблем, на которые обращают внимание избиратели, названы стоимость жизни, инфляция, жильё, здравоохранение, занятость и вопросы, связанные с центрами обработки данных [1].

Эти вопросы показывают, что проблема, стоящая перед Республиканской партией, не ограничивается лидерством и отбором кандидатов. Партия одновременно должна отвечать на вызовы экономической ситуации, общественного недовольства и ожиданий независимых избирателей. Политическое влияние Трампа остаётся важным ресурсом на праймериз, но успех на всеобщих выборах зависит и от позиций кандидатов по более широким политическим и социальным вопросам.

Вместе с тем за несколько недель до выборов нельзя с уверенностью определить окончательные итоги на основе текущих тенденций. На результаты могут повлиять явка, заключительный этап кампаний, экономическая ситуация и политические события. Поэтому предвыборные прогнозы следует рассматривать не как свершившиеся факты, а как вероятности, основанные на имеющихся данных.

7. Что это значит для Азербайджана и региона?

Внутренние выборы в США могут казаться далёкими от Баку, однако состав Конгресса напрямую влияет как минимум на три чувствительных направления азербайджано-американских отношений.

Во-первых, 907-я поправка к «Акту в поддержку свободы». После Вашингтонского саммита 8 августа 2025 года администрация США продлила приостановку действия этой поправки; 1 июня 2026 года Президент Ильхам Алиев поблагодарил Дональда Трампа за соответствующий меморандум [19]. Однако полная отмена поправки находится в компетенции не президента, а Конгресса. Именно полная отмена 907-й поправки и проект TRIPP («Маршрут Трампа для международного мира и процветания») обсуждались и на встрече министра иностранных дел Джейхуна Байрамова с конгрессменом-республиканцем Абрахамом Хамаде 17 июня [20]. Сохранение республиканцами большинства в обеих палатах повысило бы вероятность того, что этот вопрос попадёт в повестку. Контроль демократов над Палатой представителей, напротив, может осложнить процесс, поскольку в Конгрессе эта тема тесно увязывается с вопросами прав человека и гражданского общества [19].

Во-вторых, Хартия о стратегическом партнёрстве. Хартия, подписанная 10 февраля 2026 года в Баку вице-президентом США Джей Ди Вэнсом и Президентом Ильхамом Алиевым, предусматривает сотрудничество в сфере Среднего коридора, энергетики, стратегически значимых полезных ископаемых и цифровой инфраструктуры [19]. Хотя реализация хартии зависит в основном от исполнительной власти, расширение оборонного сотрудничества и вопросы финансирования проходят через Конгресс.

В-третьих, и, возможно, это самое важное, — Иран. Голосования, проанализированные в разделе 4, показывают, что политика в отношении Ирана стала одной из самых острых внутрипартийных тем в Конгрессе. Получение демократами большинства в одной из палат может усилить попытки юридически ограничить военные операции США против Ирана. Для Азербайджана это важно как с точки зрения ситуации с безопасностью на южной границе, так и для перспектив проекта TRIPP, который на фоне ирано-американской напряжённости сталкивается с серьёзными рисками в сфере безопасности и финансирования [19].

Таким образом, для Баку главный вопрос ноябрьских выборов — не «кто победит?», а «в какой мере Конгресс ограничит внешнюю политику Трампа?».

8. Возможные сценарии

В зависимости от итогов выборов можно рассмотреть три основных сценария. Эти сценарии не предопределяют окончательный результат выборов; они приводятся, чтобы объяснить, как возможная расстановка сил в Конгрессе может повлиять на внутреннюю политику Республиканской партии и на влияние Трампа на партию. Поскольку предвыборные прогнозы

могут меняться, эти варианты следует рассматривать не как точные вероятности, а как условные аналитические сценарии.

Сценарий 1: республиканцы сохраняют перевес в обеих палатах. В этом случае внутрипартийное влияние Трампа может укрепиться, а позиции кандидатов, близких к линии MAGA, — усилиться. Вместе с тем такой исход не избавит партию от необходимости обращаться к независимым и умеренным избирателям.

Сценарий 2: демократы получают перевес в Палате представителей, а республиканцы сохраняют большинство в Сенате. В этом случае политическое противостояние в Конгрессе может продолжиться. Внутри Республиканской партии возможно усиление дискуссий об оценке результатов всеобщих выборов и об отношении к более широкой электоральной базе.

Сценарий 3: демократы получают перевес в обеих палатах. В этом случае дискуссии в Республиканской партии вокруг избирательной стратегии и вопросов лидерства могут ещё больше обостриться. Вместе с тем нельзя заранее утверждать, что такой исход автоматически приведёт к завершению лидерства Трампа.

Эти сценарии показывают, что выборы 2026 года могут определить не только состав Конгресса, но и будущую политическую стратегию Республиканской партии. Главный вопрос заключается в том, в какой мере влияние Трампа на праймериз превратится в результаты партии на всеобщих выборах.

Заключение

Промежуточные выборы 2026 года — важное испытание для отношений между лидерством, политической лояльностью и институциональными традициями в Республиканской партии. Первое выдвинутое в статье ожидание подтверждается: внутри партии влияние Трампа почти решающее. Поражение Билла Кэссиди и Джона Корнина на праймериз, то, что Томас Масси лишился выдвижения, и победа 96% поддержанных Трампом кандидатов показывают, что традиционная функция партии как «привратника» перешла от коллективного руководства к самому лидеру. Хотя местные условия, финансирование кампаний и личные позиции кандидатов влияют на исход отдельных гонок, эту общую закономерность они не меняют.

Второе ожидание раскрывает суть «парадокса праймериз»: лояльность, дающая преимущество на праймериз, на всеобщих выборах может стать обузой. Рейтинг президента упал до 31%, примерно в двух третях конкурентных гонок кандидаты-республиканцы дистанцируются от него, а опыт 2022 года уже показал, что кандидаты, выдвинутые при поддержке Трампа, могут проиграть на всеобщих выборах. Дилемма, стоящая перед партией, заключается в следующем: использовать поддержку президента на праймериз и одновременно привлекать более широкие группы избирателей на всеобщих выборах. Эти две цели не всегда дополняют друг друга. Самой наглядной проверкой этого парадокса станет гонка между Кеном Пакстоном и Джеймсом Таларико в Техасе.

Дальнейшее направление развития Республиканской партии будет зависеть от того, какой вывод будет сделан из этого парадокса. Поражение на всеобщих выборах может вновь поставить на обсуждение баланс между лидероцентричной политической моделью и институциональными консервативными традициями; успех же укрепит убеждение, что проверка на лояльность не несёт электоральных рисков.

Для Азербайджана значение выборов определяется тем, как расстановка сил в Конгрессе повлияет на внешнюю политику США. Такие вопросы, как полная отмена 907-й поправки, расширение оборонного сотрудничества в рамках Хартии о стратегическом партнёрстве и военные полномочия в отношении Ирана, напрямую проходят через Конгресс. Поэтому 3 ноября повлияет не только на внутреннюю политику Америки, но и на ближайшие два года политики США на Южном Кавказе.

В этом смысле ноябрьские выборы станут важным показателем не только распределения мест в Конгрессе, но и реальных политических пределов влияния Трампа на Республиканскую партию.

Использованные источники

1. Delivorias, A., Kuljanic, N. (2026). Understanding the 2026 United States midterm elections: Contested seats, voter concerns and possible changes in Congress. European Parliamentary Research Service, 9 октября 2026. https://eprs.europarl.europa.eu/contents/publications/EPRS/2026/10/EPRS_BRI%282026%29791533.html
2. The American Presidency Project. Seats in Congress Gained/Lost by the President's Party in Mid-Term Elections. University of California, Santa Barbara. https://www.presidency.ucsb.edu/statistics/data/seats-congress-gainedlost-the-presidents-party-mid-term-elections
3. Cohen, M., Karol, D., Noel, H., Zaller, J. (2008). The Party Decides: Presidential Nominations Before and After Reform. Chicago: University of Chicago Press.
4. Levitsky, S., Ziblatt, D. (2018). How Democracies Die. New York: Crown.
5. Boatright, R. G. (2013). Getting Primaried: The Changing Politics of Congressional Primary Challenges. Ann Arbor: University of Michigan Press.
6. Reuters. (2026). Republican Senator Cassidy loses re-election to Trump retribution campaign. 16 мая 2026. https://www.reuters.com/world/us/republican-cassidy-faces-trump-retribution-effort-louisiana-senate-primary-2026-05-16/
7. Reuters. (2026). Trump-backed Senate candidate wins Republican primary in Louisiana. 28 июня 2026. https://www.reuters.com/world/us/trump-backed-senate-candidate-wins-republican-primary-louisiana-2026-06-28/
8. Birenbaum, G., Guo, K., Martinez, A. (2026). Ken Paxton defeats John Cornyn for U.S. Senate GOP nomination. The Texas Tribune, 26 мая 2026. https://www.texastribune.org/2026/05/26/texas-john-cornyn-ken-paxton-us-senate-republican-primary-runoff/
9. Galston, W. A. (2026). Paxton's landslide win signals end of Bush-era Texas GOP. Brookings Institution, 28 мая 2026. https://www.brookings.edu/articles/paxtons-landslide-win-signals-end-of-bush-era-texas-gop/
10. Colorado Politics. (2026). Trump has a 96% endorsement success rate. Here are the Republicans he's backed who have lost. 19 августа 2026 (по данным Ballotpedia). https://www.coloradopolitics.com/2026/08/19/trump-has-a-96-endorsement-success-rate-here-are-the-republicans-hes-backed-who-have-lost/
11. Knowles, H. (2026). Rep. Thomas Massie loses GOP primary, the latest casualty of Trump's wrath. The Washington Post, 19 мая 2026. https://www.washingtonpost.com/politics/2026/05/19/thomas-massie-faces-ed-gallrein-kentucky-gop-primary-with-massive-spending/
12. Berger, H. (2026). Senate advances resolution to curb Trump's Iran war powers. The American Conservative, 19 мая 2026. https://www.theamericanconservative.com/senate-advances-resolution-to-curb-trumps-iran-war-powers/
13. Jewish Insider. (2026). Senate blocks effort to advance war powers resolution in reversal after heated GOP meeting with Trump. Июнь 2026. https://jewishinsider.com/2026/06/senate-blocks-war-powers-resolution-trump-republicans/
14. United States Senate. (2026). Roll Call Vote 192, 119th Congress, 2nd Session (On the Motion to Proceed, S.J.Res.185). 24 июня 2026. https://www.senate.gov/legislative/LIS/roll_call_votes/vote1192/vote_119_2_00192.htm

15. Jacobson, G. C. (2023). The 2022 Elections: A Test of Democracy's Resilience and the Referendum Theory of Midterms. Political Science Quarterly, 138(1).

16. Reuters. (2026). Most Republicans in tight midterm races distance themselves from Trump, Reuters review finds. 7 октября 2026.
https://www.reuters.com/world/us/most-republicans-tight-midterm-distance-themselves-trump-reuters-review-finds-2026-10-07/

17. Reuters. (2026). The races that will decide control of the US Senate. 12 октября 2026.
https://www.reuters.com/legal/government/races-that-will-decide-control-us-senate-2026-10-12/

18. Lange, J. (2026). Exclusive: Trump approval falls to record low of 31% as midterms near, Reuters/Ipsos poll finds. Reuters, 19 октября 2026 (публикация в The Star).
https://www.thestar.com.my/news/world/2026/10/20/exclusive-trump-approval-falls-to-record-low-of-31-as-midterms-near-reutersipsos-poll-finds

19. JAMnews. (2026). Vaşinqtonun Cənubi Qafqaz planı: Azərbaycanla strateji tərəfdaşlığın fonunda nə dayanır? [Вашингтонский план для Южного Кавказа: что стоит за стратегическим партнёрством с Азербайджаном?]. 2 июня 2026.
https://jam-news.net/az/?p=105795

20. Report.az. (2026). Ceyhun Bayramov Abraham Hamade ilə TRIPP layihəsini müzakirə edib [Джейхун Байрамов обсудил с Абрахамом Хамаде проект TRIPP]. 17 июня 2026.
https://report.az/xarici-siyaset/ceyhun-bayramov-abraham-hamade-ile-gorusub